

S-a născut la 12 februarie 1933 în comuna Girov județul Neamț.

De la 1 an până la 8 ani a fost crescut de bunica maternă, în satul Verșești.

„Când a izbucnit războiul, mama m-a luat acasă ca să fiu gospodarul casei, să îngrijesc de vacă, de porc, de găini, căci tata fusese concentrat.”

Clasele primare le-a făcut la Girov. Își amintește că în clasele 4 și 5 a venit la școala din Girov „o absolventă de școală normală frumoasă și blândă ca o prințesă”. Ea este cea care i-a lămurit pe părinți să îl lase să meargă la Liceul „Petru Rareș”.

„Tata nu voia, căci nu avea bani de taxă. Într-un fel a avut dreptate căci pe parcursul celor trei ani cât am fost elev la Rareș cel puțin de trei ori pe an am fost scos afară din clasă până aduceam niște bani. Tata era țaran cu o clasă primară, mama cu patru clase primare și aveau doar trei ha. de pământ. Era greu de trăit și mai greu să scoți bani din cartofi, fasole, ouă și o găină pentru taxă. Găina era hrana noastră pe o săptămâna - carnea de duminică. Cred că am avut noroc de domnul director Rotundu care era și profesorul meu la clasă. După examenul de capacitate din anul 1948 am mers la Școala Medie pentru Construcții Hidrotehnice unde am făcut patru clase. Practica am făcut-o pe Siret, lângă Pașcani, apoi la Midia, Cernavoda, Bicz și Stejaru.”

În primăvara anului 1952 rămâne orfan de tată. Bunica care îl crescuse până la 8 ani își vinde pământul și gospodăria de la țară și cumpără o casuță cu o cămeruță și o bucătărioară, cu un petic de grădină la Piatra, ca să fie lângă băiat și să-l poată sprijini să-și continue școala.

„Examenul final de tehnician în construcții hidrotehnice l-am luat cu media peste 9 și mi s-a permis să merg în învățământul superior, facultatea de construcții. În toamna lui '52, cu actele în mână pentru construcții, m-am înscris la Facultatea de Matematică și Fizică a Universității Alexandru Ioan Cuza din Iași, fiindcă profesorul meu de la școala medie, domnul Vasile Manole, mă făcuse să înțeleg și să iubesc matematica. Examenul de admitere la Facultatea de Matematică și Fizică a constat din proba scrisă la matematică, proba scrisă la română și proba orală la Constituția Republicii Populare Române. La proba scrisă la română am citat versuri, din poeziile proletcultiste ale lui A. Toma pe care le reținusem pentru sonoritatea lor „Frig în casă/Gol pe masă/Haina ruptă /Ieși la luptă”. În cei patru ani de facultate am fost șeful grupei mele de 22 de studenți, iar în doi ani am luat premiul II și III.

Mă trăgeau înapoi discipline ca limba rusă sau Istoria Partidului Bolșevic al Uniunii Sovietice unde luam numai suficient. După patru ani de studiu, în vara anului 1956 am luat examenul de stat cu dublă calificare matematică și fizică. Examenul de stat a fost „criminal”, am fost examinați la toate disciplinele de matematică, fizică, dar și la pedagogie și mai ales la învățământ politic. Din cei aproximativ 100 de candidați, doar 16 am luat examenul de stat! Eu am luat nota maximă la matematică, bine la fizică și pedagogie, iar la învățământ politic m-au trecut că-i rugase pentru mine președintele comisiei, profesor dr. Ioan Creangă - care era și rectorul Universității! Acest mare om ne ținuse în facultate două cursuri la care luasem calificativul foarte bine. El este cel care m-a invitat să fac și anul V, cel de matematică pură!”

În primii ani de învățământ Gheorghe Dumitreasa a fost profesor la Școala Profesională de Construcții (1956-1957), apoi la Liceul seral pentru Tineretul Muncitor (1957-1959).

Când acest liceu se contopește cu Liceul seral „Petru Rareș”, ajunge profesor la Rareș.

Tot în toamna lui '59 primește o adresă oficială (nr.1726 din 4 octombrie 1959) de la Rectoratul Universității Alexandru Ioan Cuza prin care i se oferea postul de șef de laborator de fizică al profesorului universitar dr. Teofil Vescan. A mers la Iași, a discutat cu profesorul și a cerut un răgaz de gândire.

„După 5 zile primesc o scrisoare de la profesorul Teofil Vescan în care îmi spune că acceptă toate propunerile mele. Prin telefon i-am cerut scuze, mă hotărâsem să rămân la Piatra și să renunț la șefia de laborator!”

Printre alte motive, locuia cu bunicii în căsuța mititică cumpărată de ei și plănuiau chiar să mai vândă o parcelă lăsată de tată și să facă o căsuță mai acătării, cea care va fi și este și acum pe strada Liliacului.

„Rămânând profesor la Liceul „Petru Rareș” mi s-au dat ore ca la un nou venit: matematică la seral, fizică la o clasă de gimnaziu și matematică și astronomie la clasă de profil umanist. Am muncit așa câțiva ani până directorii m-au trecut cu toate orele de matematică la cursul de zi.”

Din activitatea profesorului emerit Gheorghe Dumitreasa

Activitatea de bază au fost lecțiile. La lecții țelurile de atins au fost pregătirea elevilor pentru examenul de treaptă și examenul de admitere în învățământul superior. Săptămânal făceam cu aceste clase a X-a și a XII-a ore de pregătire de la 7 la 8. Uneori pentru a face față acestui program, mai ales când și serile erau aglomerate, trebuia să mă trezesc la 4 sau la 5 dimineața! Și cred că am avut succese notabile:

Elevii mei au participat la concursurile de matematică balcanice, naționale și omagiale – Gheorghe Țițeica, Gheorghe Vrânceanu, Spiru Haret, etc. Concursurile omagiale se țineau tot la nivel național, dar nu erau organizate de Ministerul Educației și Învățământului.

La toate aceste concursuri elevii mei au obținut 21 premii I, 11 premii II, 6 premii III, 2 premii ale Societății de matematică, 3 premii speciale și 2 mențiuni. La Concursul Gazeta de Matematică, la Gala Laureatilor în Matematică, la Tabăra Națională de Matematică Mangalia, la Tabăra Națională de Matematică Sinaia și la Cangurul elevii pregătiți de mine au obținut 5 premii I, 4 premii II, 1 premiu III și o mențiune.

Elevul Tătaru Daniel a luat medalie de aur la Olimpiada Internațională din Cehoslovacia 1984 și medalie de aur la Olimpiada Internațională din Finlanda 1985 . Aici a fost declarat cel mai bun elev matematician al lumii! I s-a făcut cadou un calculator! Ajuns în țară, i s-a confiscat calculatorul. L-a redobândit după niște „verificări” și la intervenția lui Nicu Ceaușescu!

Elevul Savin Ovidiu din clasa a XII-a în anul 1995 a luat medalie de aur la Olimpiada Internațională de Matematică din Canada. Acolo, un român, profesor universitar în Pittsburg, l-a invitat să vină în S.U.A. Venit în țară, Savin mă întreabă dacă are bani să trăiască acolo? I-am spus ce îmi povestise Tătaru că poți lucra la bucătărie, la spălătorie, poți da meditații, poți corecta lucrări date de profesori. A plecat în America și la 40 de ani a ajuns profesor universitar în New-York, plătit deocamdată cu 130.000 dolari pe an. Soția lui este plătită la fel.

Deci elevii mei au obținut 4 medalii de aur și o medalie de argint la Olimpiadele Internaționale.

Elevul meu Corduneanu Adrian a luat medalie de argint și apoi medalie de aur la Olimpiadele Internaționale de Matematică din Canada, respectiv India.

Mai trebuie spus că de mulți ani la Liceul „Petru Rareș” nu mai erau clase de gimnaziu.

În anul 1987 am cerut Inspectoratului Școlar Județean aprobarea înființării unei clase a V-a.

În general, profesorii de liceu nu se înghesuiau la aceste clase pentru că salarizarea era mai mică. O voluntară bucuroasă să lucreze cu prichindeii de gimnaziu a fost profesoara Irina Hirțe.

După 8 ani de muncă cu o asemenea clasă, Savin Ovidiu a luat în anul 1995 medalie de aur în Canada.

În anul 1988 am cerut înființarea a încă o clasă a V-a. După 7 ani de muncă din aceasta clasă au ieșit elevi de talia lui Corduneanu Adrian – medalie de argint la matematică, în Canada și Ibănescu Mihai – medalie de argint la fizică în 1995 la Olimpiada Internațională din Australia. Profesor la fizică era domnul Dorel Haralamb.

În anul următor aceiași elevi au luat aur la matematică și aur la fizică la Internaționalele din India, respectiv Norvegia.

Avantajele celor două clase pentru liceul „Petru Rareș” au fost trei premii de aur și două de argint la Olimpiadele Internaționale de Matematică și Fizică. Avantajul profesorului Gheorghe Dumitreasa a fost că 4 ani de zile a fost retribuit pentru orele de gimnaziu care erau jumătate din norma didactică cu o clasă de salarizare mai mică decât clasa de salarizare pentru liceu.

„– Cum era ca elev Daniel Tătaru?”

La faza județeană de matematică din anul 1985, desfășurată la Liceul de Informatică, unii profesori au vrut să-l încerce și i-au dat ca în bombardament o serie de probleme grele. I-a lăsat pe toți ... mască, rezolvând problemele pe loc.

După terminarea liceului, în 1985, împreună cu elevul meu și tatăl lui am mers la Iași să îl prezint decanului de la Facultatea de Matematică și rectorului Universității Alexandru Ioan Cuza, profesorul universitar de analiză matematică Viorel Barbu.

I-am întrebat pe amândoi dacă vor să se ocupe de Daniel Tătaru sau acesta să se ducă la mafia din București?

Rectorul, profesorul universitar Viorel Barbu, l-a luat sub aripa sa. Când Daniel Tătaru a ajuns după absolvire în S.U.A., a avut de învățat doar limba! De câte ori vine în țară, Daniel nu uită să treacă pe la profesorul Viorel Barbu, dar și pe la mine.

„– Cum era elevul Constantin Cocea ?”

În anul 1974, la faza județeană a olimpiadei s-a dat o problema de probabilități ,disciplină nou introdusă în programă. Cocea era în clasa a XII-a, participă la faza județeană, rezolvă problema de probabilități, dar i se dăduse o notă foarte mică. Eu, care îi cunoșteam și apreciam pe cei doi mari profesori care au corectat, l-am pus pe Cocea de două ori în fața clasei să refacă rezolvarea. Mi-am dat seama că elevul avea dreptate. Colegii mei până la urmă i-au dat nota 10.

Cocea a câștigat în același an Olimpiada Națională și barajul pentru lotul național la Olimpiada Internațională de la Berlin. Nu a luat premiu la Berlin, dar pentru liceu și județ a fost un eveniment. Era primul elev care a mers la o Internațională!

Când s-a întors de la Berlin, Comitetul de părinți pe școală a alocat o sumă de bani pentru el și atunci eu și cu doamna Hirțe am mers cu el la magazine și l-am îmbrăcat. I-am luat de toate ca să aibă și pe timpul studenției. Părinții lui erau oameni simpli și nu prea înstăriți.

În toamna anului 1970 am înființat o clasă specială de matematică la liceu, lucru rar pe atunci în țară. Roadele muncii cu această clasă s-au văzut la inspecția pentru obținerea gradului didactic I, în 1972. La concursurile de admitere în învățământul superior această clasă a obținut succes maxim, în 1974.

În vara anului 1972 Institutul Pedagogic din Iași mă invită să îmi prezint lucrarea de grad „Polinoame” în fața profesorilor din toată Moldova care participau la cursurile de reciclare. În această lucrare dădeam o replică manualului de clasa a XII-a despre polinoame. Într-un fel modernizam manualul, îl completam și eliminam lacunele. Nu după mult timp manualul a fost scos din uz.

Am scris articole în revista Gazeta Matematică seria A (când a fost editat un număr în Piatra, am scris despre numărul natural definit cu ajutorul teoriei mulțimilor), probleme în Gazeta Matematică seria B, articole în Caietele Matematice editate de Casa Corpului Didactic.

În anul 1985 am colaborat la elaborarea unei culegeri de probleme pentru concursurile internaționale. Mi s-a dat un număr de probleme la care trebuiau găsite și redactate soluțiile. Am colaborat atunci cu elevul meu din clasa a XII-a, Daniel Tătaru.

În anul 1992, împreună cu remarcabilul profesor Vasile Țifui (bunul meu prieten) și profesorul Vasile Postolică am editat o propunere de manual de Analiză Matematică pentru clasa a XI-a (mai subțirel).

În anul 1994, împreună cu profesorul Vasile Țifui și profesoara și fosta elevă Livia Vaculik am propus un manual de Analiză Matematică pentru clasa a XII-a în care era inclusă și o culegere de probleme pe trei nivele: 1 - de rutina, 2 - pentru admiterea în învățământul superior și 3 - pentru concursurile școlare. Acest manual mi-a adus și bucuria de a aprecia și mai mult pe fosta mea elevă, acum și colegă performantă.

În anul 1995, împreună cu prietenul profesor Vasile Țifui propunem un manual de Analiză Matematică pentru clasa a XI-a și cu o culegere de probleme tot pe trei nivele.

La cererea Inspectoratului Școlar Neamț am elaborat subiecte pentru admiterea în școli profesionale, licee și într-un an și pentru treapta a II-a. Am fost și președintele comisiei de bacalaureat într-un an la Liceul Rareș.

Mulți ani, împreună cu remarcabilii profesori Constantin Borș și Alexandru Cojocaru, am format comisia de verificare a lucrărilor profesorilor de matematică, care dădeau concurs pentru titularizare pe post. Subiectele erau făcute de Minister și nu erau ușoare, dar nici încuietoare.

Până în anul 1989 am fost șeful cercului pedagogic al profesorilor de matematică de liceu din Piatra Neamț. Nu le impuneam profesorilor ce teme să își aleagă și mă bucur să constat că au făcut-o mereu cu înțelepciune. Țin minte materialele și lecțiile ținute de profesorii de matematică de la Liceul de Informatică în frunte cu domnul profesor Vasile Țifui. Mai țin minte că profesorii participau în corpore, nu se puneau problema absențelor și la finalul cercului urma protocolul moldovenesc, presărat cu discuții libere fără ideologia de partid!

În anul 1986 Ministerul Educației și Învățământului m-a numit în comisia Concursului Balcanic desfășurat în România și în comisia Concursului Internațional de Matematică din Polonia, unde România s-a clasat pe locul IV. Din discuții mi-am dat seama că alegerea elevilor pentru lotul internațional s-a făcut cu unele nereguli. Într-o audiență la ministrul de resort am sugerat ce ar trebui făcut pentru remedierea situației. Și bine am făcut! În anul următor 1987, am fost numit în comisia Concursului Balcanic din Grecia și în comisia Olimpiadei Internaționale de Matematică din Cuba. Și iată că acum, în Cuba, elevii români s-au clasat pe locul I în lume! Toți îi salutau pe români cu reverență! Înainte de a pleca în Cuba, eu și elevii lotului olimpic eram cazați într-un cămin. Acolo ne-a vizitat șeful comisiei, profesor universitar dr. Octavian Stănășilă. Mi-a povestit ce uimit a fost când a mers la elevii din lot cu probleme de rezolvat în două ore și aceștia le-au rezolvat instant! Eu, cu experiența unor astfel de elevi, i-am spus: „Domnule profesor, elevii olimpici care ajung în lotul internațional au abilități de rezolvare a problemelor mai ceva decât mulți profesori!”

În anii 1992 și 1993, împreună cu alți patru profesori din țară și cu reprezentantul Ministerului, am format comisia de propunere pentru realizarea unei programe moderne de matematică pentru elevii de liceu.

Succesele și performanțele obținute de elevii pregătiți de el i-au adus profesorului Gheorghe Dumitreasa următoarele recompense:

- În anul 1974, prin decret prezidențial, i s-a oferit titlul de Profesor Emerit.

Propunerea a fost înaintată de către Inspector General profesor Ioan Crăciun și inspector de matematică profesor Sorin Donea, care l-au testat serios până atunci.

- În anul 1986, Ministrul Educației și Învățământului, Ion Teoreanu, îi trimite profesorului emerit Gheorghe Dumitreasa o scrisoare de mulțumire: „Vă felicit și vă mulțumesc pentru descoperirea și pregătirea unor elevi la concursurile naționale și internaționale. Apreciem, de asemenea, că vă ocupați cu atenție, înțelegere și pasiune de pregătirea tuturor elevilor.”

- În anul 1987, Ministerul Educației și Învățământului i-a acordat salariul de merit până la sfârșitul carierei. După evenimentele din anul 1989 salariul de merit a fost anulat pe motivul că mulți profesori l-au obținut pentru activități politice. Profesorul Dumitreasa a cerut audiență la ministru și i-a explicat de ce a luat el acest salariu de merit! Ministrul i-a spus că va primi răspunsul la școală și după o săptămână sosește la Rareș ordinul oficial al ministrului prin care i se acordă salariul de merit începând cu 1991-1992.

- În anul 1995, după succesul de la Olimpiada Națională din Canada unde elevul Savin Ovidiu a luat medalie de aur, directoarea, profesor Irina Hirțe, a organizat în cancelaria liceului sărbătorirea profesorului Dumitreasa. La această ceremonie a participat și Inspectorul General profesor Mihai Lăcătușu care a înmănat premiile acordate de Minister: 5 milioane de lei elevului, 5 milioane de lei profesorului care l-a pregătit și 10 milioane de lei liceului.

Profesor Gheorghe Dumitreasa comentează: „Este singura dată când un director i-a băgat în seamă pe un elev internațional și pe profesorul Dumitreasa sau alte realizări ale sale. Pe mine m-a apreciat Inspectoratul Școlar, Ministerul Educației, comunitatea din Piatra Neamț și Consiliul Local Girov, Consiliul Local Piatra Neamț mi-a acordat titlul de cetățean de onoare. Cu modestie îmi aduc aminte de zicala: „Nimeni nu este profet în țara lui”.

- În anul 1995 când în Canada, la Olimpiada Internațională de Matematică, elevii profesorului Dumitreasa, Corduneanu Adrian și Savin Ovidiu au luat medalie de argint respectiv aur, ministrul învățământului Liviu Maior trimite un LAUDATIO: „Ați pornit pe drumul cel mai frumos și cel mai drept, ați format tineri pe care în viitor îi vom numi OAMENI cu majuscule. Pentru toată strădania vă mulțumesc și viața să vă fie curată și plină de bucurie!”

Primarul Vasile Olaru și Consiliul Local al comunei Girov au propus Inspectoratului Școlar Județean Neamț ca Școala generală din Girov să se numească „Școala Generală profesor Gheorghe Dumitreasa”. Inspector general profesor Luminița Vîrlan aprobă. Tot în Girov, strada unde se află casa părinților profesorului primește același nume.

În vara anului 1996, anul vârstei de pensionare, profesorul Dumitreasa primește invitația de a candida pe locul doi pe listele viitorului primar Ioan Rotaru. Este ales consilier și în primele două legislaturi din cele 5 devine și viceprimar.

Iată cum își prezintă activitatea de viceprimar: „Cu bani aprobați în Consiliul Local am organizat în 1998 o excursie în Grecia pentru cadre didactice cu rezultate, elevi cu premii la concursuri și tineri care au muncit în folosul comunității. Au participat printre primii elevii cu premii la concursuri de la Rareș și profesorul Dorel Haralamb cu elevi medaliați internațional. Pentru școlile gimnaziale din oraș am sprijinit concursul „Preuniversitaria”. Elevii concurenți trebuia să știe foarte bine programa școlară. Școala câștigătoare primea un calculator, iar profesorii care propuneau subiectele și cei care jurizau au fost remunerați onorabil. De Zilele Orașului și de Sărbătorile de iarnă, organizam manifestări culturale. Aveam grijă ca Moș Crăciun să umble cu sacul plin prin oraș. Pentru tinerii cu dezabilități organizam activități sportive de profil răsplătite cu premii substanțiale. Toți participanții primeau câte o sacoșă cu bunătați. Veteranii erau invitați de sărbători la un pahar de șampanie la Primărie. Cuplurile care sărbătoreau 50 de ani de căsătorie era sărbătorite la Primărie, li se înmânau diplome și premii în bani și uneori se organizau și baluri.”